

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 11

Ročník XI

Listopad 2005

Život je jako cesta. Má začátek a má i konec, obojí k té cestě patří a do velké míry ji i určuje. Když se narodíme, jsme křehcí a bezmocní, když ze života odcházíme, jsme na tom podobně. Začátkem listopadu vzpomínáme na zesulé a většina z nás v té době navštíví hřbitov nebo chrám. Smrt není zlá, těžké je umírání – citujme volně Jiřího Wolкера. Bohužel, když se dostaneme do přímé konfrontace s blízcím se koncem života našeho nejbližšího, často selháváme. Naši předkové věděli o umírání víc, věděli, že umírání, a to vše, co k tomu patří, je svým způsobem vrcholem života. Pracovníci tzv. domácích hospiců, kteří pomáhají v rodině, kde někdo umírá, hovoří o velké proměně lidí kolem smrti. Často se ve vztazích podaří to, co se dřív nestihlo: manželé si něco dopovědí a je to mnohdy jejich největší vyznání lásky za celý život, rodiče třeba týden před smrtí zjistí, že děti dobře vychovali, a že mohou umířti spokojeni. Když držíme za ruku umírajícího člověka, neměli bychom zapomenout říci mu, že ho máme rádi, poděkovat mu, odpustit, poprosit o odpuštění, nebát se říci nashledanou... Těch pár nejdůležitějších lidských slov nás promění, když je vyslovíme. A ten, který odchází, na ně čeká. -žlu-

---

Už se nemohu dočkat, až přistanu na nebeském letišti a budu tam už „nafurt“.

(P. Jiří Reinsberg krátce před svým úmrtím)

Z FARNOSTI

Zpívání s kytarou bude v pondělí **7. 11. 2005 v 19:19 hod.** v Klubu.

Setkání s přáteli nejen z farnosti bude v úterý **8. listopadu v 19:19 hod.** v Klubu. Přijďme se podělit o své radosti i starosti při šálku čaje či kávy.

Výuka náboženství v roce 2005 až 2006

pondělí: 17:00 – 17:45 **příprava na 1. sv. přijímání**

děti mladšího školního věku

katechetka Mgr. Taťána Lenfeldová (974 816 439 zam.)

úterý: 17:00 – 17:45 **náboženství pro děti 1.-3. třída**

Mgr. Taťána Lenfeldová

středa: 17:00 – 17:45 **náboženství pro děti od 4. třídy**

katechetka Mgr. Simona Skřivánková, mobil 723 842 038

Výuka probíhá v učebně kláštera, vchod do učebny je z Františkánské zahrady.

Biblická katecheze pro dospělé je **každou středu od 19:15 hod.** (sraz po nešporách před farou).

Farní klub u Panny Marie Sněžné zve na zajímavé přednášky

Rodina – a jak v ní zůstat naživu

(O komunikaci v rodině, rodech, rodinách a o rodinné terapii.)

MUDr. H. Korcová

v úterý 22. listopadu 2005 v 19:19 v Klubu

MUDr. Halka Korcová je rodinná terapeutka. Pracuje pro Dům rodin ve Smečně, v poradnách, publikuje a přednáší. Je matkou tří dětí.

Svatá Terezie z Avily, učitelka církve

(život a význam)

P. Petr Alkantara Houška OFM

v úterý 29. listopadu v 19:19 v Klubu

Farnost Panny Marie Sněžné
srdečně zve farníky i ostatní na

BENEFIČNÍ KONCERT

v pondělí 28. listopadu 2005 v 19:10 hod.

v kostele Panny Marie Sněžné

Účinkují:

Školní sbor ZČŠ sester voršilek - Eva Löblová
Beatrice Radosa - studentka konzervatoře
Radomíra Šlégrová, profesorka konzervatoře - varhany
Fr. Ryšavý, Daniela Radosa, Martina Poděšířová - členové Státní opery Praha

Uslyšíme skladby např.: A. Vivaldiho, G. B. Pergolesiho, W. A. Mozarta,
A. Stradella, A. Dvořáka, J. Sallinenena, D. Matošky.

**Dobrovolné vstupné
bude použito na opravu varhan v kostele.**

Po koncertě srdečně zveme všechny na setkání s účinkujícími do Klubu

Farní klub u Panny Marie Sněžné

ADVENTNÍ KONCERT

v úterý 6. prosince 2005 v 19:19 v Klubu

Účinkují: Petr Lutka kytara, zpěv
Markéta Procházková-Lutková klavír

Farní rada (veřejná) se koná **v úterý 13. 12. v 19:19** v Klubu.

Snažíme se, aby v tomto zpravodaji bylo co nejvíce informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří napíší o připravovaných akcích nebo popíší své dojmy, je málo. Možná, že právě krátký a jednoduchý popis událostí někoho osloví a příště přijde a zúčastní se také.

Redakce

CO NÁS ZAUJALO

Poslední roky života sv. Františka z Assisi

První noc svého pobytu v Jeruzalémě strávil František v modlitbě v kapli Hrobu Páně. Opakoval slova sv. Pavla: „Žiji, nikoli však já, nýbrž žije ve mně Kristus.“ V nočním tichu se Františkovi zdálo, že slyší hlas Kristův. "Františku, ty poneseš moje rány na svém smrtelném těle. Amen.“ Rozhlédl se kaplí, ale nikoho neviděl. Pokládal tedy onen hlas za halucinaci. Byl si vědom své hříšnosti, tak ani nepomyslel na to, že by měl nosit na svém těle rány, jizvy Spasitelovy.

Kolem svátku sv. Michaela archanděla r. 1224 se zjevil Františkovi na svaté hoře Alverně Ježíš Kristus ukřižovaný a vtiskl mu do rukou, nohou a boku svaté rány. Světec slyšel při tom slova Kristova, ale nedovedl o tom vypovědět. Od té doby František nemyslel již na nic jiného, než na setkání s Ježíšem. „Ach, žárem hoří, žárem lásky Kristovy plane srdce mé...!“ Od té doby toužil jen po ctnostech a po smrti, aby byl již s Kristem. Radoval se ze svého zbožného života, z práce, z čistého svědomí, ale hlavně z velikého sdělení Kristova, že brzy zemře a že má zajištěný život věčný. Proto ta jeho vnitřní vyrovnanost.

František ukrýval toto „své vyznamenání“ a zůstal pokorným až do smrti. Mnozí bratři o tom věděli, ale svaté jizvy Františkovy spatřilo jen několik bratří. Náš světec nosil ruce i nohy ovázané. Chůze byla nesmírně bolestivá, a proto většinou jezdil na oslu. Z Alverny se vrátil opět do Assisi. František však správně tušil, že jeho úkol na zemi je skoro dokončen. Byl vysílen prací, cestami, starostmi i nemocemi. Nevzdával se však. Kázal a jezdil na misie, v Sýrii zavedl v řádu zkušební rok neboli noviciát. Smrt zastihla Františka v sobotu 3. října při západu slunce r. 1226.

Převzala a zpracovala H. P.

Františkánská burza

Již potřetí proběhla před svátkem sv. Františka v naší farnosti burza - bleší trh drobných předmětů. Děkujeme tímto všem dárcům. Farníci i ostatní lidé, kteří přicházeli a koupili dárek za symbolickou cenu, podpořili sociálně slabé rodiny. A tak můžeme rozdělit celkový výtěžek ve výši 6200 Kč těm rodinám, které pomoc potřebují. Zaplať Pán Bůh všem, kteří s přípravou i průběhem burzy pomáhali a dá-li Pán, za rok bude burza opět.

Pro zajímavost uvádím rekapitulaci minulých let. V letech 2003 a 2004 jsme pořádali burzu v rámci činnosti Farní charity, a tak výtěžky ve výši 4400 Kč a 7000 Kč byly věnovány Farní charitě. Letos byla burza pořádána farností.

Helena Podlahová

Odpuštění (dokončení z minulého čísla)

2. Když nás urazí sám Bůh

Pravdou je, že falešná očekávání se mohou stát zdrojem mnohých hlubokých urážek. Nicméně jako nejhorší urážkou, kterou můžeme rovněž vytrpět, je, když nás záměrně urazí sám Bůh. Když si přečteme starozákonní příběh o Naamanovi (2. Královská, 5. kap.) dozvíme se, že syrský generál přijal možnost uzdravit se z malomocenství prostřednictvím proroka Elizea. Když po dlouhém putování dorazil i se svým doprovodem před Elizeův dům, tak se prorok ani neobtěžoval vyjít ven a uvítat vzácného hosta. Pouze pověřil svého sluhu, aby Naamanovi vzkázal, co má udělat, aby se uzdravil. Byl to jednoduchý úkol. Měl se sedmkrát ponořit do řeky Jordán. Nicméně Naamana takový způsob léčby urazil. Proč nepřišel naproti sám prorok? Proč se má namáčet do toho zabláceného Jordánu? Písmo říká, že „Naaman byl vzteklý“.

Uražený duch je vlastně vždycky duch rozhněvaný. Naaman byl pořádně dopálený, ale i my se dovedeme naštvat, a je to vždycky proto, že nás někdo něčím urazil a my mu to neodpustili. Tedy příčinou Naamanovy uraženosti a vzteku bylo Elizeovo chování?! Nebo ne? Je psáno, že Naaman řekl: „Hle, říkal jsem si: zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, bude mávat směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.“ Všimni si věty: „Hle, říkal jsem si.“ Takže Naaman nebyl ve skutečnosti zraněn Elizeem, ale jen svým vlastním nesplněným očekáváním. On předvídal, jak proběhne uzdravení, a když se to nestalo podle jeho představ, byl uražen.

I vy, milí přátelé, musíte počítat s tím, že něčím takovým ve svém duchovním vývoji musíte projít. A co to je, co nás tak často uráží? Obvykle je to naše pýcha. A tak i nás Bůh uráží, aby nám mohl dát svou milost. Víra s námi pracuje skrze milost, ale Bůh může dát svou milost jenom pokorným.

Podívejme se na to, jak často Ježíš zraňoval lidi, předtím než je uzdravil. Jednou plivnul na zem, udělal bláto, dal to bláto na oči slepému a potom mu řekl, aby tak šel přes celé město. Při jiné příležitosti řekl ženě, která přišla hledat uzdravení pro svoji dceru, že je nečistý pes. Tato Kananejská žena se ale neurazila, řekla: „Ano, Pane, ale vždyť i psíci jedí z drobtů....!“ Také muž, který měl oči pomazané blátem, neprosil o jiný způsob uzdravení, že by si to přál jinak, ale pokořil se, a když se vrátil, tak viděl. Ale i Naaman šel a sedmkrát se ponořil do Jordánu a jeho malomocenství zmizelo. Píše se, že jeho kůže byla jako kůže dítěte a to jen proto, že i jeho duše se stala duší dítěte.

Možná, že i vy potřebujete uzdravení a dosud jste je neobdrželi jen proto, že byste museli vykonat něco, co je pod vaši důstojnost. Jít třeba k letničním křesťanům, z kterých jste si dělali legraci, a poprosit, aby se za vás modlili. Bůh tě určitě chce uzdravit, ale také tě chce svojí milostí změnit a obnovit.

3. Překonávání urážek

Když důsledně promýšlíme to, co vlastně Ježíš učil, tak je jasné, že nás chtěl učinit „neurazitelnými“. Řekl přeci, že kdokoliv tě bije do pravé tváře, tak mu máš nastavit i tu druhou. Řekl, že máme milovat své nepřátele a žehnat těm, kteří nás proklínají. To, co Ježíš ve skutečnosti dělal je, že nám ukazoval, jak neurazitelné srdce plné lásky překonává všechna protiventství. My se často modlíme: „Pane, chci se změnit“. Ale myslíme to doopravdy? Kdybychom to mysleli doopravdy, tak bychom přijímali i urážky. Právě skrze přijímané urážky Pán Ježíš v nás urychlí změnu naší duše a to tak, že se staneme podobni Kristu. Určení, které pro nás má Bůh, se buď rozvine, nebo zemře ve spojení s urážkami.

V žalmu 119 se říká: „Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj Zákon, o nic neklopýtnou.“ Pane, daruj mi, aby to nové, stvořené srdce chodilo světem urážek bez klopýtnutí tak, jak chodil Ježíš. Chci vidět všechno jako příležitosti, které vedou k proměně. Daruj mi Pane Ježíši puls a tlukot Tvého neurazitelného srdce. Amen.

Autor: Francis Frangipane. S laskavým dovolením překladatele Otto Rusnoka ve zkrácené verzi přepsala Eva Petrusová.

O dvou farářích a také trochu o nás farnících

příspěvek k sedmdesátinám otce Michala

V naší farnosti u Panny Marie Sněžné žije naše rodina až více než 20 let, a za tu dobu se v čele farnosti vystřídali dva faráři. Jsme farnost františkánská, kostel Panny Marie Sněžné je součástí kláštera řádu menších bratří, a tak není divu, že oba naši faráři vzešli z řad františkánských kněží. Ten první, otec Norbert, od pohledu člověk vlídný a laskavý, i co do postavy pravý příslušník řádu menších bratří, zažil v čele farnosti úžasnou euforickou atmosféru listopadu 1989 a prožil tu s námi krásná první léta v konečně svobodné zemi. Byla to doba budování nové farnosti: do kláštera, který opustila hudba hradní stráže Husákova režimu, se vrátili františkáni a velmi brzy se zapojili do života farnosti. Podařilo se, co možná ani nikdo nečekal - my farníci jsme začali pomalu vylézat ze svých pečlivě střežených ulit a začali vytvářet společenství. (Že tu fungovala i různá společenství mladých je pro nás už dnes, žel, jen nostalgickou vzpomínkou!) Zkrátka a dobře, otec Norbert byl u všeho nového a pozitivního s velkou mírou porozumění k různým změnám, které doba s sebou přinášela, a protože to byl člověk velmi lidský, mimořádně vlídný a laskavý, jeho odchod na věčnost pocítil každý z nás jako velkou ztrátu.

Farářem farnosti byl jmenován otec Michal. Stejně tak, jak rozdílnou dobu od té porevoluční teď žijeme, jak jiní jsme dnes i my farníci, tak jiný je i tento náš současný farář, nežli jeho předchůdce. Přiznám se, že mi dost dlouho trvalo, než jsem si zvykla. Už jen ta jeho vysoká - skoro až nefrantiškánská postava! I na ten mluvený projev si člověk musel zvykat, než se naučil jeho kázáním naslouchat a rozumět jim. Ale ty jeho oči byly výmluvné hned od začátku a na ty jsem vsadila. Okem se hledí do duše člověka a tam se mi brzy podařilo zahlédnout i ony ctnosti, pro které svatý František chválil a oslavoval Boha. Objevila jsem tam radost i veselí, spravedlnost i mírnost, vím, že tam sídlí i moudrost a pokora. Ale jsou to v dnešním světě ještě vůbec ctnosti? A co my, křesťané? Nedáváme náhodou také přednost jiným vlastnostem, které jsou více lidské než božské? Nejsme až příliš posedlí touhou po úspěchu, nesoudíme už také člověka jen a jen podle výkonu?

Ale ať už vnímáme otce Michala každý po svém, jedno je jisté, je to náš farář a my jsme jeho farníci, a dohromady tvoříme jednu farní rodinu. Rodina má před všemi společenstvími tu výhodu, že v ní neexistuje rivalita - tedy neměla by existovat. Všichni by v takové rodině dospělých lidí měli usilovat o to – a to bez ohledu na postavení a vnitřní uspořádání - aby se všem jejím členům dobře žilo, aby nikdo nežil na úkor druhého, a naopak, aby nikdo nestrádal. Jestli toto dokáže takováto rodina zajistit, pak myslím ani tolik nezáleží na tom, kdo v danou chvíli hraje, či nehraje hlavní roli. Míru odpovědnosti každého jejího člena nelze měřit jen jako velkou, či malou – větší, či menší, její velikost je závislá jen na vztahu každého člověka k Bohu.

Jak složitý je dnes život sám, tak i úloha farářů je v dnešní době více než složitá. Neexistuje totiž model dobrého faráře, stejně jako neexistuje skupinový model dobrých farníků. A je dobře, že neexistuje, protože z vůle Boží se každý z nás narodil jako neopakovatelný a vzácný originál a proto i jednotlivá společenství jsou jedinečná a tudíž neopakovatelná. Je smutné, že na to až příliš často zapomínáme a jsme nevděční, ještě smutnější by však bylo, kdybychom si to vůbec neuvědomovali.

Otec Michal má na rozdíl od nás ještě svoji františkánskou rodinu. Zkusme si tedy představit, oč složitější to musí být, a buďme vděční za to, že je tu s námi! Ale už víme, že je to i na nás a proto je na místě otázka: můžeme mu nějak v jeho nelehké práci pomoci? Já myslím, že ano: usilujme hlavně o to, stát se lidmi dobré vůle, abychom i my jednou směli spočinout v pokoji a lásce Boží.

Hana Outratová

Kde budu až nebudu? Otázka stará jako lidstvo samo.

Ať každý den našeho pozemského putování je přípravou k věčnosti.

Interview s Bohem

„Pojď dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“ „Jestli máš čas,“ řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“ „Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“ Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako by nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“ Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají! Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboké zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl: „Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej, a já ti odpovím.“ Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili!

Převzato z pořadu Host do domu a z KT

Prosme za sebe navzájem

- za uzdravení chlapců Šimona (11 roků) a Jáchyma (12 roků)
- za uzdravení vztahů v naší farnosti

Modlitba za sebe navzájem patří mezi doporučení v Novém zákoně. Pokud máme nějakou starost, svěřme ji i do modliteb ostatních, kteří jsou ochotni prosit s námi. Máme tak možnost naplňovat slova „Modlete se jeden za druhého“ (Jak 5,16).

EKUMENA

Pozvání na koncert vokálního souboru Geshem.

Rádi bychom vás farníky od Panny Marie Sněžné pozvali na náš koncert u příležitosti vydání CD černošských spirituálů, **v úterý 15. 11. od 19:30 v evangelickém sboru U Salvátora**. Víím, že s tímto sborem udržujete přátelské vztahy, tak by to mohla být pěkná příležitost k setkání. Náš soubor má zase na váš kostel velmi pěkné vzpomínky v souvislosti s červnovým setkáním Pozvání k naději, během kterého jsme u vás měli koncert.

Jménem souboru vás srdečně zve Lucie Haschkova (www.geshem.cz)

Husův sbor Církve československé husitské v Čelákovících

Stavba Husova sboru, kterou projektoval architekt Rudolf Huebner, byla započata v roce 1935 a dokončena o rok později. Jednoduchá stavba s věží byla zbudovaná v typickém slohu tehdejšího období - funkcionalismu. Na věži je upevněn kalich – symbol husitství. Ze tří původních věžních zvonů se do dnešních dnů zachoval pouze jediný – zvon Mistr Jan Hus. Zbylé dva zvony musela církev odevzdat za druhé světové války do Německa.

Jedinou, avšak dominantní ozdobou vlastního prostoru sboru je reliéf za stolem Páně, který navrhl a zhotovil místní malíř a sochař Jan Zahradník. Je na něm ztvárněna postava vzkříšeného Krista, který se naklání se vztaženou rukou k Mistru Janovi. Nad oběma se vznáší holubice - symbol Ducha svatého a také symbol smíření. Uvnitř prostoru sboru jsou ve dvou oddílech dřevěné lavice, mramorové kolumbárium a nad vstupními dveřmi kůr s varhanami. Celá stavba byla realizována z dobrovolné práce místních řemeslníků a z darů členů nově vzniklé Církve československé husitské. Finančně významně přispěli místní majetní občané, mezi nimi zejména továrník Josef Volman. Kromě svého významu religiozního, patří Husův sbor rovněž mezi významné památky v regionu.

(informace o stavbě zaslala Jana Špaková, farářka v Čelákovících)

Naše ekumenické putování do Čelákovíc

Co si na otci Michalovi obzvláště cením, je jeho neúnavné úsilí prosadit myšlenky ekumenismu do praxe. Žijeme v době, kdy je smíření v dosud rozdělené Církvi Kristově naprostou nutností. Nedojde-li ke smíření mezi námi – křesťany, jak můžeme očekávat totéž od stran znesvářeného světa? Ale nechci se dnes zabývat těmito myšlenkami, jakkoliv si myslím, že je užitečné o nich uvažovat. Raději se Vám pokusím přiblížit, jak vůbec k výletu do Čelákovíc došlo, a jak celý ten vydařený den vypadal.

Je to už nějaký ten rok, kdy k nám poprvé zavítala na besedu paní Jana Špaková - farářka Církve československé husitské, tehdy působící ve farnosti svatomikulášské v Praze. Už tehdy jsme v ní objevili ženu upřímné víry a velkého srdce, které se rozdělení Církve Kristovy bolestně dotýká. Několik z nás se po řadu let zúčastňovalo pravidelných ekumenických bohoslužeb, které paní farářka s námi každoročně připravovala a sloužila. Ráda vzpomínám na každý z oněch Dnů modliteb, které se v celém světě konají vždy první březnový pátek, a pokaždé jsou věnovány ženám z různých částí světa. Mnohokrát jsme tak měli příležitost si uvědomit, jak těžký životní úděl jsou nuceny mnohé ženy snášet - kolikrát se ani nechce věřit, že jsou to naše současnice! I těchto akcí se otec Michal s námi nejednou zúčastnil, aby tak podpořil dobrou věc.

Pozvánka od paní farářky Špakové k návštěvě sboru v Čelákovících, kde v současné době působí, dlouho čekala na své naplnění. Ne, že by chyběla dobrá vůle, ale stále se jaksi nedařilo najít vhodný termín. Až konečně v neděli - 25. září letošního roku - se to podařilo. Krátce po nedělním poledni vyrazila skupinka poutníků v čele s otcem Michalem z Masarykova nádraží vláčkem směrem k Čelákovícím. Den jako vymalovaný, teplo, jaké ani o prázdninách nebylo. Na nádraží naše poutníky očekávala paní farářka a se všemi se přivítala. Společně pak dorazili před budovu zdejšího Husova sboru, kde už je očekávala nejen čtveřice zbylých účastníků, dorazivších z Prahy autem, ale i farníci místního sboru. Jak bylo slunce všude kolem, tak ho bylo plno i uvnitř a krásně ozlacovalo celý prostor a všechny ty desítky květin a věnečků na stěnách zdejšího kolumbária. Paní farářka nám hbitě rozdala noty a úlohy, kdo co bude číst a kdo pronese jaké přímluvy, a zanedlouho začala bohoslužba. Ve sborech Církve československé husitské se hodně a dobře zpívá - zdejší sbor zvládl i vícehlas, zatímco my katoličtí jsme většinou spíše jen tak nesměle přizvukovali. Ale i na naší straně bylo několik zdatných zpěváků, takže některé ty známější písně se nám podařilo sladit v docela slušný souzvuk. Ale i když je zpívání jistě důležitou součástí každé bohoslužby, přeci jen, naštěstí, není tím nejdůležitějším. Boží slovo, kázání paní farářky a upřímné přímluvy a prosby v tomto promodleném prostoru zalitým Božím sluncem, to všechno dohromady bylo krásným setkáním s naším nebeským Otcem, které jsme prožili společně s našimi bratry a sestrami z církve československé husitské.

Ale ještě nebylo všemu hezkému zdaleka konec! Paní farářka nás pozvala na posezení do přílehlé místnosti, kde na nás čekala spousta dobrot, káva a čaj a hlavně milé povídání s našimi hostiteli. Líbilo se nám tam náramně, a kdyby nás nečekal další program, jistě bychom si s chutí poseděli déle. Jenže na pořadu byla návštěva místního katolického kostela, kterou jsme museli stihnout ještě před večerní mší svatou.

Kdo byl v Čelákovících poprvé, mohl být upřímně nadšen! Kostel Nanebevzetí Panny Marie je umístěn v zeleni na konci města a od prvního pohledu je patrné, že to není jen tak obyčejná stavba. Však byl také na ni místní pan farář náležitě pyšný. A jak se ukázalo, měl k tomu i patřičný důvod, neboť se sám osobně zúčastnil na jeho poslední obnově před lety. Velmi rychle nás přesvědčil nejen o velkých znalostech tohoto svého kostela, kde působí již třicet let, ale především o svém velkém srdci, ve kterém s láskou sídlí i jeho bližní - sestry a bratři z husitské církve. Bylo pro nás velkou radostí a vlastně i velkou nadějí i velkým vzorem to, jak dokážou obě tyto církve vedle sebe ve vzájemné úctě žít a spolupracovat.

A protože i to, co je milé a hezké jednou skončí, najednou byla u konce i tato naše pouť dobré vůle za lepším poznáním našich blízkých ve víře, ale i sebe samých. Ještě cestou domů se nám čerstvé vzpomínky honily hlavou a mísily se s krásnými pohledy, které se nabízely z oken vlaku. Do krajiny se pomaloučku vkrádala tma, ale duše alespoň na chvíli jakoby zářila.

Hana Outratová

CHARITA

Farní charita u kostela Panny Marie Sněžné:

- nabízí prostřednictvím dobrovolných asistentů **pomoc postiženým a seniorům**, kteří již nejsou schopni vlastními silami zvládat péči o sebe a svou domácnost.
- **projekt Máří** podpořený MČ Praha 1- **pomoc ženám bez domova**.

Konkrétní informace a poskytování služby lze domluvit osobně každou středu v kanceláři fary od 10 do 13 hod. nebo od 14 do 17 hod.

Boquerón o. s.

San José del Boquerón je jedna z nejhudších a nezapomenutějších oblastí Argentiny. Na podporu této krajiny se konala od 1. do 31. července 2005 v kapli sv. Jana Nepomuckého výstava "Boquerónská duše". Šlo o výstavu fotografií významné fotografky Kay Reynolds ze San José del Boquerón. Dále byly vystaveny tkaniny zhotovené ženami z Boquerónu a umělecké předměty žáků ZŠ Petřiny-sever v Praze. Při slavnostním zahájení se konala i prezentace knihy Souls of the Boquerón, obsahující fotografie Kay Reynolds a básně P. Leandra Calle SJ. Celkem bylo během výstavy získáno 22 341 Kč, jež byly převedeny do San José del Boquerón.

Jménem obyvatel San José Boquerón děkujeme za projevy solidarity. *Celý text děkovného dopisu najdete na nástěnce nebo internetových stránkách farnosti www.pms.ofm.cz.*

MYŠLENKY

Kdybychom tak dbali o prospěch své duše jako náš nepřítel o její zkázu, jak rychle bychom se stali svatými.

Náš stín je normálně stranou nebo za námi. Občas stín padá na náš život a vše je pak úplně jinak.

Giving Heart to God and Hand to Man (Slogan of Salvation Army)
Dáváme své srdce Bohu a pomocnou ruku člověku. (Heslo Armády spásy)

Žádný lenoch se ještě nestal svatým a žádný svatý nebyl lenochem

"Člověk je jen vánek pouhý,
i kdyby stál pevně.
Každý žitím putuje jak přelud,
hluku nadělá, ten vánek pouhý,
kupí majetek a neví, kdo to shrábne." (Ž 39)

Modlitba slavných:

Pane, pomoz, aby nás večer nezastihl nepřípravené a noc nás nepřekvapila. Daruj těm, kteří tě vyhlížejí, chvalozpěvy uprostřed noci a světlo v temnotách a dej své církvi radost, že nikdy není zahanben ten, kdo ti důvěřuje. (*H. Bezzel*)

Duchovní jednohubky Maxe Kašparů:

Pokud se svatí v nebi něčemu smějí, jsou to naše představy o svatosti. Svatý by neměl být ženatý, protože intimní soužití poškozují svatozář. Zásadně by nikdy neměl žertovat, protože vtipákové do kostelů nepatří. Měl by být alespoň třikrát podivný, aby se už zaživa lišil od normálních. Svatý by měl... i neměl... Naštěstí pro svaté i pro nás má poslední slovo o svatosti svatých Ten, který jediný je Svatý.

Úvaha na téma: Co je snadné a co je těžké

Zbořit dům je snadné. Těžší je ho postavit. Je snadné kritizovat, těžší je jednat. Je snadné si něco představovat, ale těžší je to uskutečnit. Tvoje dobré úmysly ti nepomohou, nejsou-li převedeny v čin. Nemůžeš-li udělat mnoho, je lépe, když uděláš aspoň něco. (*Volně podle L. Černocho*)

Hádanka nakonec:

Hrdý rukojmí – to je kdo? Zajatec svých vlastních představ.

Myšlenky vybírá a zasílá Charles Tvrzník

DOPORUČUJEME

8. 11. v 18:00 pořádá v čítárně knihovny dominikánů u sv. Jiljí, Husova 8, Praha 1 **Společnost pro církevní právo** dvě přednášky:

Novela k zákonu o církvích – ICDr. JUDr. Stanislava Příbyla, PhD.

a Pochybení při aplikaci předpisů o církevních právnických osobách –

JUDr. Jana Klajla. Moderuje P. Doc. JUDr. Jiří Rajmund Tretera OP.

Studenti KTF UK, Thákurova 3, Praha 6, uč. č. 1053 pořádají diskusi

21. 11. v 19:00 **Restituce církevního majetku - výhra nebo dobrovolné břímě?** - Mgr. Vladimír Kellnar, diecézní konzervátor pražské arcidiecéze nám odhalí problematiku péče o sakrální umění v sekularizovaném světě.

Seminář biblické modlitby (prohloubení vztahu k Bohu skrze slovo Písma) – 9. 11. od 19:30 do 20:30 (a každou středu až do 14. 12. 2005) – seminář vede

P. ThDr. Michael Slavík, Pastorační středisko sv. Vojtěcha.

UKŽ: 23. 11. v 18.00 hod. – Ženská spiritualita z pohledu hlubinné psychologie - prof. Pavel Říčan. Učebna 1053 v KTF Thákurova 3, Praha 6.

Ekologická sekce České křesťanské akademie pořádá v Emauzích (Praha 2, Vyšehradská 49):

8. 11. od 17:30 diskusi: Udržitelná doprava v Praze se zřetelem k centru města.

26. 11. od 9:30 (cca do 14:00) setkání těch, jimž jde o křesťanský pohled na životní prostředí. Základním tématem je ekologický rozměr křesťanského života.

Z CÍRKVE

Setkání s Dr. Kašným na téma Plenární sněm Katolické církve v ČR

V pondělí 17. října jsme se v nepříliš početném auditoriu sešli na přednášce Dr. Jiřího Kašného, PhD., děkana Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Setkání organizovali studenti KTF UK v cyklu Areopag.

Dr. Kašný uvedl svoji řeč definicí křesťanství jako náboženství vztahů. Východiskem pro toto přirovnání jsou vzájemné vztahy v samotném kořeni křesťanské víry, vztahy mezi osobami Nejsvětější Trojice. Pán Bůh chce, abychom naši víru uskutečňovali především v mezilidských vztazích. Tak i církevní sněmovnictví je projevem kolegiality, společenství, které je pro křesťanskou tradici charakteristické od samotného počátku. Bohatou zkušenost Církve s koncily ekumenickými, kterých do dnešních dob napočítáme 21, doplňuje realizace sněmů partikulárních, sněmů dotýkajících se zejména

místních církví. Sněm Katolické církve v ČR pokračoval ve dnech 6.-10. července letošního roku svým druhým zasedáním. V mnohém navázal a v mnohém taky odpověděl na otázky, které byly položeny na prvním zasedání v červenci 2003. Dr. Kašný, generální sekretář Plenárního sněmu, přinesl mezi nás informace takřkajíc z první ruky. A nebyly to informace nezajímavé. Zmínil se o přípravě druhého zasedání, o vytvoření sněmovních kroužků, které už na úrovni farností přinesli mnoho podnětů hodných diskuse, atd. Dále jsme se dověděli mnohé o činnosti komisí, které se vytvořili především z odborníků a které řešili problémy Církve v asi desítkách oblastech jejího života. Jako příklad vynikající práce uvedl pan sekretář Komisi pro duchovní četbu dějin pod vedením otce biskupa Václava Malého. Na druhém zasedání synodu se podle účastníků, mezi něž patřili i na přednášce přítomní studenti KTF UK, projeví světlé i temné stránky naší Církve – k těm prvním patřila především chuť diskutovat, mluvit o problémech, snaha podnikat různé aktivity na zlepšení situace Církve; do druhé skupiny pak především pesimismus a nedůvěra ve vlastní síly, v realizaci těchto idejí.

Na projev pana sekretáře navazovala poměrně živá a místy i vzrušená diskuse, které se zúčastnili tak ti dříve narození, jako i bohoslovecký dorost a ostatní přítomní. Mezi nejzajímavější příspěvky patřil dotaz na aktuálnost dokumentů II. vatikánského koncilu, kterými se Sněm Katolické církve v ČR ve své přípravné fázi také zabýval. Dále to byli odkazy na sněmovnictví v jiných zemích (Itálie), dotazy na závěry druhého zasedání Sněmu, jejich praktické uplatnění v životě Církve atd.

Ve všeobecnosti jsou známy především Poselství, které Plenární sněm adresoval věřícím katolické církve, křesťanům v České republice a veřejnosti. K nejdůležitějším dokumentům synodu však patří Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě. Tento závěrečný akt se právě v těchto dnech překládá do italštiny a v dohledné době bude postoupen Vatikánu k vyjádření o jednotě závěrů v něm obsaženém s naukou univerzální církve. Pro bližší informace o Plenárním sněmu odkazujeme případně zájemce na oficiální internetové stránky www.snem.cirkev.cz.

Martin Brunovský

HUMOR

Pan Novák jede z Lurd přes hranice a musí otevřít kufr auta. Celník vyhrabe ze spodu mezi zavazadly pořádnou láhev koňaku. "A co má být toto?", ptá se. "To je lurdská voda," odpovídá pan Novák. Celník si nevěřícně přičichne, a když ucítí nefalšovanou vůni alkoholu, naježí se a říká: "Vždyť to je pravý koňak!" Ale obviněný nezaváhá ani chvíli: "Zázrak, zázrak...!"

PRO DĚTI A RODIČE

Nazdárek, děti,

dnešní příběh je nejen o svatém Františkovi, ale také o jedné mamince. Vzpomeň si, co všechno maminka dělá od chvíle, kdy se probudí, až do chvíle, kdy jde spát. A zkus si představit, že by měla celý den zavázané obě ruce. Jak by to zvládla? Maminka ve vyprávění měla tak nemocné ruce, že s nimi nemohla vůbec nic dělat. Ale to už si přečteš sám...

Vyprávění sedmé:

UZDRAVENÁ ŽENA

JEDNOU POTKAL FRANTIŠEK NA CESTĚ ŽENU S NEHYBNÝMA RUKAMA.

„FRANTIŠKU, PROSÍM, POMOZ MI. NEMOHU PRACOVAT ANI SE STARAT O SVOJE DĚTI!“

FRANTIŠEK VZAL JEJÍ RUCI DO SVÝCH A MODLIL SE S NÍ. A NÁHLE BYLY JEJÍ RUCI UZDRAVENY.

ŽENA BĚŽELA DOMŮ, UKÁZALA SVÉ RUCI RODINĚ A SOUSEDŮM. ROZDĚLALA OHEŇ, UPEKLA SLADKÝ KOLÁČ A PŘINESLA HO FRANTIŠKOVI.

SPOLEČNĚ CHVÁLILI BOHA.

Tak za čásek!

váš Lucián

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00

denně: 17:25 modlitba růžence

čtvrtek: 19-20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Listopad 2005

6. 11.	Ne	Listopadová sbírka na Arcidiecézní charitu	
		14:00 Měsíční shromáždění SFR	
7. 11.	Po	19:19 Zpívání s kytarou	Klub
8. 11.	Út	19:19 Setkání s přáteli (nejen) z farnosti	Klub
10. 11.	Čt	19:30 O pouti do Santiaga de Compostela – bratr Jakub OFM	Klub
12. 11.	So	15:00 Mše sv. pro pokřtěné v našem kostele	kostel
13. 11.	Ne	10-12 Prodej křesťanských knih	Klub
15. 11.	Út	8:00 Připomínka 14ti umučených bratří	
16. 11.	St	14:30 Přednáška s diapositivu o Itálii – sever (UKŽ)	Klub
		18:30 Večery ve středu, program nejen pro mládež (ACDM)	Klub
17. 11.	Čt	10:00 Pout' SFR do kostela sv. Alžběty, Kbely	
20. 11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále – sbírka na opravu varhan	
21. 11.	Po	18:30 Přednáška o Karlu IV. (pořádá společnost Lipový Květ)	Klub
22. 11.	Út	19:19 Přednáška: Rodina – a jak v ní zůstat naživu - MUDr. H. Korcová	Klub
23. 11.	St	19:19 Přednáška: Obchodování s lidmi – novodobé otroctví (FCH)	
24. 11.	Čt	18:00 Videoprojekce s besedou: "Slovo" (režisér Karl Reyer)	Klub
26. 11.	So	16:00 Adventní podnikání s mládeží: výroba adventních věnců	refektář
		večerní program, půlnoční požehnání Praze	Klub
27. 11.	Ne	1. neděle adventní	
		14:30 Shromáždění SFR – rodiny	
28. 11.	Po	19:10 Benefiční koncert (členů SOP a Školního sboru sester voršilek)	kostel
		po koncertě setkání s účinkujícími v Klubu	Klub
29. 11.	Út	19:19 Přednáška: Život a význam sv. Terezie z Avily	Klub
4. 12.	Ne	Mikulášská sbírka na bohoslovce	
		15:00 Mikulášská besídka pro děti	refektář
6. 12.	Út	19:19 Adventní koncert: Markéta a Petr Lutkovi (klavír, kytara, zpěv)	Klub

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po 14–17:30, Út 9–11:30, Čt 14–15:30, Pá 9–11:30

Farní charita: St 9-13, 14-15 na faře

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.

Odpovědný redaktor L. Jirsová. Příští uzávěrka 15. 11. 2005 (10. 11. uzávěrka pro Arcidiecézní zpravodaj). Nad Sněžankou se sešli br. Michal, br. Filip, Č. Bonaventura, Dagmara, M. Kotland, H. a J. Outratovi, Eva Petrusová, H. Podlahová, M. Štupková, Ž. Ludvíková.

Náklady na vytištění jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.